

¹هَذَا هُوَ الْكَلَامُ الَّذِي كَلَّمَ بِهِ مُوسَى جَمِيعَ إِسْرَائِيلَ فِي عَبْرَ الْأَرْدُنِّ فِي الْبَرِّيَّةِ فِي الْعَرَبَةِ قُبَالَةَ سُوفٍ، بَيْنَ قَارَانَ وَتُوقَلَّ وَلَابَانَ وَحَصْبَرُوتَ وَذِي دَهَبٍ. ²أَخَذَ عَشْرَ يَوْمًا مِنْ حُورَيْبَ عَلَى طَرِيقِ جَبَلِ سَعِيرٍ إِلَى قَادِشَ بَرْيَعٍ. ³فَفِي السَّنَةِ الْأَرْبَعِينَ فِي الشَّهْرِ الْخَادِي عَشَرَ فِي الْأَوَّلِ مِنَ الشَّهْرِ، كَلَّمَ مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ حَسَبَ كُلِّ مَا أَوْصَاهُ الرَّبُّ إِلَيْهِمْ. ⁴بَعْدَ مَا صَرَبَ سِبْخُونَ مَلِكَ الْأُمُورِيِّينَ السَّاكِينَ فِي حَسْبُونَ، وَعُوجَ مَلِكِ بَاشَانَ السَّاكِينَ فِي عَشْتَارُوتَ فِي إِدْرَعِي. ⁵فِي عَبْرَ الْأَرْدُنِّ فِي أَرْضِ مُوَابَ ابْتَدَأَ مُوسَى يَنْسَرِحُ هَذِهِ الشَّرِيعَةَ قَائِلًا: ⁶الرَّبُّ إِلَهُنَا كَلَّمَنَا فِي حُورَيْبَ قَائِلًا، كَقَاكُمْ فَعُوذُ فِي هَذَا الْجَبَلِ. ⁷تَحَوَّلُوا وَارْتَجَلُوا وَادْخُلُوا جَبَلَ الْأُمُورِيِّينَ وَكُلَّ مَا بَلِيهِ مِنَ الْعَرَبَةِ وَالْجَبَلِ وَالسَّهْلِ وَالْجَنُوبِ وَسَاجِلِ الْبَحْرِ، أَرْضَ الْكَنْعَانِيِّينَ وَلَبْنَانَ، إِلَى النَّهْرِ الْكَبِيرِ تَهْرَ الْفَرَاتِ. ⁸أَنْظُرُوا قَدْ جَعَلْتُ أَمَامَكُمْ الْأَرْضَ، ادْخُلُوا وَتَمَلَّكُوا الْأَرْضَ الَّتِي أَقْسَمَ الرَّبُّ لِأَبَائِكُمْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَبَعْقُوبَ أَنْ يُعْطِيَهَا لَهُمْ وَلِتَسْلِمَهُمْ مِنْ بَعْدِهِمْ. ⁹وَكَلَّمْتُكُمْ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ قَائِلًا، لَا أَقْدِرُ وَحْدِي أَنْ أُحْمَلَكُمْ. ¹⁰الرَّبُّ إِلَهُكُمْ قَدْ كَثَّرَكُمْ. وَهُودَا أَنْتُمْ الْيَوْمَ كَنُجُومِ السَّمَاءِ فِي الْكَثْرَةِ. ¹¹الرَّبُّ إِلَهُ آبَائِكُمْ يَزِيدُ عَلَيْكُمْ مِثْلَكُمْ أَلْفَ مَرَّةٍ، وَيَبَارِكُكُمْ كَمَا كَلَّمَكُمْ. ¹²كَيْفَ أَحْمِلُ وَحْدِي ثِقَلَكُمْ وَحِمْلَكُمْ وَخُصُومَتَكُمْ. ¹³هَاتُوا مِنْ أَسْبَاطِكُمْ رَجَالَ حُكْمَاءَ وَعُقَلَاءَ وَمَعْرُوفِينَ، فَأَجْعَلُهُمْ رُؤُوسَكُمْ. ¹⁴فَأَجْبِئْهُمْ، حَسَنَ الْأَمْرِ الَّذِي تَكَلَّمْتُ بِهِ أَنْ يَعْملَ. ¹⁵فَأَخَذْتُ رُؤُوسَ أَسْبَاطِكُمْ رَجَالَ حُكْمَاءَ وَمَعْرُوفِينَ وَجَعَلْتُهُمْ رُؤُوسًا عَلَيْكُمْ، رُؤُوسَاءَ أَلُوفٍ وَرُؤُوسَاءَ مِئَاتٍ وَرُؤُوسَاءَ خَمَاسِينَ وَرُؤُوسَاءَ عَشْرَاتٍ وَعُرَفَاءَ لِأَسْبَاطِكُمْ. ¹⁶وَأَمَرْتُ فُصَّاتِكُمْ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ قَائِلًا، اسْمَعُوا بَيْنَ إِخْوَتِكُمْ وَأَفْضُوا بِالْحَقِّ بَيْنَ الْإِنْسَانِ وَأَخِيهِ وَتَرْبِيهِ. ¹⁷لَا تَنْظُرُوا إِلَى الْوُجُوهِ فِي الْقَضَاءِ. لِلصَّغِيرِ كَالْكَبِيرِ تَسْمَعُونَ. لَا تَهَابُوا وَجْهَ إِنْسَانٍ لِأَنَّ الْقَضَاءَ لِلَّهِ. وَالْأَمْرُ الَّذِي يَعْسُرُ عَلَيْكُمْ تُقَدِّمُونَهُ إِلَيَّ لِأَسْمَعَهُ. ¹⁸وَأَمَرْتُكُمْ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ بِكُلِّ الْأُمُورِ الَّتِي تَعْمَلُونَهَا. ¹⁹ثُمَّ ارْتَجَلْنَا مِنْ حُورَيْبَ، وَسَلَكْنَا كُلَّ ذَلِكَ الْفَقْرِ الْعَظِيمِ الْمَخُوفِ الَّذِي رَأَيْتُمْ فِي طَرِيقِ جَبَلِ الْأُمُورِيِّينَ، كَمَا أَمَرْنَا الرَّبُّ إِلَهُنَا. وَجِئْنَا إِلَى قَادِشَ بَرْيَعٍ. ²⁰فَقُلْتُ لَكُمْ، قَدْ جِئْتُمْ إِلَى جَبَلِ الْأُمُورِيِّينَ الَّذِي أُعْطَا الرَّبُّ إِلَهُنَا. ²¹أَنْظُرُوا. قَدْ جَعَلَ الرَّبُّ إِلَهُكَ الْأَرْضَ

¹Das sind die Worte die Mose redete zum ganzen Israel jenseit des Jordans in der Wüste, auf dem Gefilde gegen das Schilfmeer, zwischen Pharan und Tophel, Laban Hazeroth und Disahab. ²Elf Tagereisen von Horeb, durch den Weg des Gebirges Seir, bis gen Kades-Barnea. ³Und es geschah im vierzigsten Jahr, am ersten Tage des elften Monats, da redete Mose mit den Kindern Israel alles, wie ihm der HERR an sie geboten hatte, ⁴nachdem er Sihon, den König der Amoriter, geschlagen hatte, der zu Hesbon wohnte, dazu Og, den König von Basan, der zu Astharoth und zu Edrei wohnte. ⁵Jenseit des Jordans, im Lande der Moabiter, fing an Mose auszulegen dies Gesetz und sprach: ⁶Der HERR, unser Gott, redete mit uns am Berge Horeb und sprach: Ihr seid lang genug an diesem Berge gewesen; ⁷wendet euch und ziehet hin, daß ihr zu dem Gebirge der Amoriter kommt und zu allen ihren Nachbarn im Gefilde, auf Bergen und in Gründen, gegen Mittag und gegen die Anfurt des Meers, ins Land Kanaan und zum Berge Libanon, bis an das große Wasser Euphrat. ⁸Siehe da, ich habe euch das Land, das vor euch liegt, gegeben; gehet hinein und nehmet es ein, das der HERR euren Vätern Abraham, Isaak und Jakob geschworen hat, daß er's ihnen und ihrem Samen nach ihnen geben wollte. ⁹Da sprach ich zu derselben Zeit zu euch: Ich kann nicht allein ertragen; ¹⁰denn der HERR, euer Gott, hat euch gemehrt, daß ihr heutigestages seid wie die Menge der Sterne am Himmel. ¹¹Der HERR, euer Väter Gott, mache euer noch viel tausend mehr und segne euch, wie er euch verheißen

أَمَامَكَ. اصْعَدُ تَمَلِّكَ كَمَا كَلَّمَكَ الرَّبُّ إِلَهُ آبَائِكَ. لَا تَحْفَ وَلَا تَرْتَعِبْ.²² فَتَقَدِّمْتُمْ إِلَيَّ جَمِيعَكُمْ وَقُلْتُمْ، دَعْنَا نُرْسِلُ رَجُلًا فِدَامًا لِيَتَحَسَّسُوا لَنَا الْأَرْضَ، وَيَرُدُّوا إِلَيْنَا خَبْرًا عَنِ الطَّرِيقِ الَّتِي تَصْعَدُ فِيهَا وَالْمَدُنَ الَّتِي تَأْتِي إِلَيْهَا.²³ فَحَسَنَ الْكَلَامُ لَدَيَّ، فَأَحَدْتُ مِنْكُمْ اثْنَيْ عَشَرَ رَجُلًا. رَجُلًا وَاحِدًا مِنْ كُلِّ سِبْطٍ.²⁴ فَأَنْصَرَفُوا وَصَعِدُوا إِلَى الْجَبَلِ وَأَتَوْا إِلَى وَادِي أَشْكُولَ وَجَسَّسُوهُ،²⁵ وَأَخَذُوا فِي أَيْدِيهِمْ مِنْ أُمَمَارِ الْأَرْضِ وَتَرَلَوْا بِهِ الْبَنَاتِ، وَرَدُّوا لَنَا خَبْرًا وَقَالُوا، جَيْدَةٌ هِيَ الْأَرْضُ الَّتِي أُعْطَاَتَا الرَّبُّ إِلَهُنَا.²⁶ لَكِنِّي لَمْ تَسْأَلُوا أَنْ تَصْعَدُوا، وَعَصَيْتُمْ قَوْلَ الرَّبِّ إِلَهُكُمْ،²⁷ وَتَمَرَّمْتُمْ فِي خِيَامِكُمْ وَقُلْتُمْ، الرَّبُّ يَسَبِّبُ بُعْضِي لَنَا قَدْ أَخْرَجَنَا مِنْ أَرْضِ مِصْرَ لِيَدْفَعَنَا إِلَى أَيْدِي الْأُمُورِيِّينَ لِيُهْلِكَنَا.²⁸ إِلَى أَيْنَ تَحْنُ صَاعِدُونَ. قَدْ أَذَابَ إِخْوَتُنَا قُلُوبَنَا قَائِلِينَ، سَعْبٌ أَعْظَمُ وَأَطْوَلُ مِنَّا. مُدُنٌ عَظِيمَةٌ مُحَصَّنَةٌ إِلَى السَّمَاءِ، وَأَيْضًا قَدْ رَأَيْنَا بَنِي عَنَاقِ هُنَاكَ.²⁹ فَقُلْتُ لَكُمْ، لَا تَرْهَبُوا وَلَا تَخَافُوا مِنْهُمْ.³⁰ الرَّبُّ إِلَهُكُمْ السَّائِرُ أَمَامَكُمْ هُوَ يُحَارِبُ عَنْكُمْ حَسَبَ كُلِّ مَا فَعَلَ مَعَكُمْ فِي مِصْرَ أَمَامَ أَعْيُنِكُمْ³¹ وَفِي الْبَرِّيَّةِ، حَيْثُ رَأَيْتَ كَيْفَ حَمَلَكِ الرَّبُّ إِلَهُكَ كَمَا يَحْمِلُ الْإِنْسَانَ ابْنَهُ فِي كُلِّ الطَّرِيقِ الَّتِي سَلَكَتُمُوهَا حَتَّى جِئْتُمْ إِلَى هَذَا الْمَكَانِ.³² وَلَكِنْ فِي هَذَا الْأَمْرِ لَسْتُمْ وَإِنِّيِنَ بِالرَّبِّ إِلَهُكُمْ السَّائِرِ أَمَامَكُمْ فِي الطَّرِيقِ، لِيَلْتَمِسَ لَكُمْ مَكَانًا لِنُزُولِكُمْ، فِي تَارٍ لَيْلًا لِيُرِيَكُمْ الطَّرِيقَ الَّتِي تَسِيرُونَ فِيهَا، وَفِي سَخَابٍ تَهَارًا.³⁴ وَسَمِعَ الرَّبُّ صَوْتَ كَلَامِكُمْ فَسَخَطَ وَأَقْسَمَ قَائِلًا،³⁵ لَنْ يَرَى إِنْسَانٌ مِنْ هَؤُلَاءِ النَّاسِ مِنْ هَذَا الْجِيلِ السَّارِ الْأَرْضَ الْجَيِّدَةَ الَّتِي أَقْسَمْتُ أَنْ أُعْطِيَهَا لِآبَائِكُمْ،³⁶ مَا عَدَا كَالِبَ بْنَ يَفْتَةَ. هُوَ يَرَاهَا، وَلَهُ أُعْطِيَ الْأَرْضَ الَّتِي وَطَنَهَا، وَلِبَنِيهِ، لِأَنَّهُ قَدِ اتَّبَعَ الرَّبَّ تَمَامًا.³⁷ وَعَلَيَّ أَيْضًا غَضَبَ الرَّبِّ بِسَبَبِكُمْ قَائِلًا، وَأَنْتِ أَيْضًا لَا تَدْخُلِي إِلَى هُنَاكَ.³⁸ يَسُوعُ بْنُ نُونٍ الْوَاقِفُ أَمَامَكَ هُوَ يَدْخُلُ إِلَى هُنَاكَ. سَدَّدَهُ لِأَنَّهُ هُوَ يَفْسِمُهَا لِإِسْرَائِيلَ.³⁹ وَأَمَّا أَطْفَالُكُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ يَكُونُونَ عَيْنِيَّةً، وَبَنُوكُمْ الَّذِينَ لَمْ يَعْرِفُوا الْيَوْمَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ فَهُمْ يَدْخُلُونَ إِلَى هُنَاكَ، وَلَهُمْ أُعْطِيهَا وَهُمْ يَمْلِكُونَهَا.⁴⁰ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَتَحَوَّلُوا وَارْجِعُوا إِلَى الْبَرِّيَّةِ عَلَى طَرِيقِ بَحْرِ سُوفٍ.⁴¹ فَأَجَبْتُمْ، قَدْ أَخْطَاَتَا إِلَى الرَّبِّ. تَحْنُ تَصْعَدُ وَتُحَارِبُ حَسَبَ كُلِّ مَا أَمَرَتَا الرَّبُّ إِلَهُنَا. وَتَنْطَفِنُمْ كُلُّ وَاحِدٍ بَعْدَ حَرْبِهِ، وَاسْتَحَقَقْتُمُ الصُّعُودَ إِلَى

hat!¹² Wie kann ich allein solche Mühe und Last und Hader von euch ertragen?¹³ Schafft her weise, verständige und erfahrene Leute unter euren Stämmen, die will ich über euch zu Häuptern setzen.¹⁴ Da antwortetet ihr mir und sprach: Das ist ein gut Ding, davon du sagst, daß du tun willst.¹⁵ Da nahm ich die Häupter eurer Stämme, weise und erfahrene Männer, und setzte sie über euch zu Häuptern über tausend, über hundert, über fünfzig und über zehn, und zu Amtleuten unter euren Stämmen,¹⁶ und gebot euren Richtern zur selben Zeit und sprach: Verhört eure Brüder und richtet recht zwischen jedermann und seinem Bruder und dem Fremdlinge.¹⁷ Keine Person sollt ihr im Gericht ansehen, sondern sollt den Kleinen hören wie den Großen, und vor niemandes Person euch scheuen; denn das Gerichtamt ist Gottes. Wird aber euch eine Sache zu hart sein, die lasset an mich gelangen, daß ich sie höre.¹⁸ Also gebot ich euch zu der Zeit alles, was ihr tun sollt.¹⁹ Da zogen wir aus von Horeb und wandelten durch die ganze Wüste, die groß und grausam ist, wie ihr gesehen habt, auf der Straße zum Gebirge der Amoriter, wie uns der HERR, unser Gott, geboten hatte, und kamen bis gen Kades-Barnea.²⁰ Da sprach ich zu euch: Ihr seid an das Gebirge der Amoriter gekommen, das uns der HERR, unser Gott, geben wird.²¹ Siehe da das Land vor dir, das der HERR, dein Gott, dir gegeben hat; zieh hinauf und nimm's ein, wie der HERR, deiner Väter Gott, dir verheißen hat. Fürchte dich nicht und laß dir nicht grauen.²² Da kamt ihr alle zu mir und

الْجَبَلِ. ⁴² فَقَالَ الرَّبُّ لِي، قُلْ لَهُمْ لَا تَصْعَدُوا وَلَا تُجَارِبُوا،
لَأْتِي لَسْتُ فِي وَسْطِكُمْ لِنَلَّا تَنْكَسِرُوا أَمَامَ
أَعْدَائِكُمْ. ⁴³ فَكَلَّمْتُكُمْ وَلَمْ تَسْمَعُوا بَلْ عَصَيْتُمْ قَوْلَ الرَّبِّ
وَطَعَيْتُمْ وَصَعَدْتُمْ إِلَى الْجَبَلِ. ⁴⁴ فَخَرَجَ الْأُمُورِيُّونَ
السَّاكِنُونَ فِي ذَلِكَ الْجَبَلِ لِيَقَائِكُمْ وَطَرَدُوكُمْ كَمَا يَفْعَلُ
التَّخْلُ، وَكَسَرُوكُمْ فِي سَعِيرٍ إِلَى حُزْمَةٍ. ⁴⁵ فَرَجَعْتُمْ
وَبِكَيْتُمْ أَمَامَ الرَّبِّ وَلَمْ يَسْمَعْ الرَّبُّ لَصَوْتِكُمْ وَلَا أَصْعَى
إَيْتِكُمْ. ⁴⁶ وَقَعَدْتُمْ فِي قَادِشَ أَيَّامًا كَثِيرَةً كَالْأَيَّامِ الَّتِي
قَعَدْتُمْ فِيهَا.

spricht: Laßt uns Männer vor uns hin
senden, die uns das Land erkunden und
uns wieder sagen, durch welchen Weg wir
hineinziehen sollen und die Städte, da wir
hineinkommen sollen. ²³ Das gefiel mir
wohl, und ich nahm aus euch zwölf
Männer, von jeglichem Stamm einen. ²⁴ Da
diese weggingen und hinaufzogen auf das
Gebirge und an den Bach Eskol kamen, da
besahen sie es ²⁵ und nahmen Früchte des
Landes mit sich und brachten sie herab zu
uns und sagten uns wieder und sprachen:
Das Land ist gut, das der HERR, unser
Gott, uns gegeben hat. ²⁶ Aber ihr wolltet
nicht hinaufziehen und wurdet
ungehorsam dem Munde des HERRN,
eures Gottes, ²⁷ und murrte in euren
Hütten und sprach: Der HERR ist uns
gram; darum hat er uns aus Ägyptenland
geführt, daß er uns in der Amoriter Hände
gebe, uns zu vertilgen. ²⁸ Wo sollen wir
hinauf? Unsre Brüder haben unser Herz
verzagt gemacht und gesagt, das Volk sei
größer und höher denn wir; die Städte
seien groß und bis an den Himmel
vermauert; dazu haben wir Enakiter
dasselbst gesehen. ²⁹ Ich sprach aber zu
euch: Entsetzet euch nicht und fürchtet
euch nicht vor ihnen. ³⁰ Der HERR, euer
Gott, zieht vor euch hin und wird für euch
streiten, wie er mit euch getan hat in
Ägypten vor euren Augen ³¹ und in der
Wüste, da du gesehen hast, wie dich der
HERR, dein Gott, getragen hat, wie ein
Mann seinen Sohn trägt, durch allen Weg,
daher ihr gewandelt seid, bis ihr an diesen
Ort kamt. ³² Aber das gilt nichts bei euch,
daß ihr an den HERRN, euren Gott, hättet
geglaubt, ³³ der vor euch her ging, euch die

Deuteronomy 1

Stätte zu weisen, wo ihr euch lagern solltet, des Nachts im Feuer, daß er euch den Weg zeigte, darin ihr gehen solltet, und des Tages in der Wolke.³⁴ Als aber der HERR euer Geschrei hörte, ward er zornig und schwur und sprach:³⁵ Es soll keiner dieses bösen Geschlechts das gute Land sehen, das ich ihren Vätern zu geben geschworen habe;³⁶ außer Kaleb, dem Sohn Jephunnes, der soll es sehen, und ihm will ich geben das Land, darauf er getreten ist, und seinen Kindern, darum daß er treulich dem HERRN gefolgt ist.³⁷ Auch ward der HERR über mich zornig um euretwillen und sprach: Du sollst auch nicht hineinkommen.³⁸ Aber Josua, der Sohn Nuns, der dein Diener ist, der soll hineinkommen. Denselben stärke; denn er soll Israel das Erbe austeilen.³⁹ Und eure Kinder, davon ihr sagtet, sie würden ein Raub werden, und eure Söhne, die heutigestages weder Gutes noch Böses verstehen, die sollen hineinkommen; denselben will ich's geben, und sie sollen's einnehmen.⁴⁰ Ihr aber wendet euch und ziehet nach der Wüste den Weg zum Schilfmeer.⁴¹ Da antwortetet ihr und sprachet zu mir: Wir haben an dem HERRN gesündigt; wir wollen hinauf und streiten, wie uns der HERR, unser Gott, geboten hat. Da ihr euch nun rüstetet, ein jeglicher mit seinen Waffen, und wart an dem, daß ihr hinaufzöget aufs Gebirge,⁴² sprach der HERR zu mir: Sage ihnen, daß sie nicht hinaufziehen, auch nicht streiten, denn ich bin nicht unter euch, auf daß ihr nicht geschlagen werdet von euren Feinden.⁴³ Da ich euch das sagte, gehorchtet ihr nicht und wurdet ungehorsam dem Munde des

Deuteronomy 1

HERRN und wart vermessen und zoget hinauf aufs Gebirge.⁴⁴ Da zogen die Amoriter aus, die auf dem Gebirge wohnten, euch entgegen, und jagten euch, wie die Bienen tun, und schlugen euch zu Seir bis gen Horma.⁴⁵ Da ihr nun wiederkamt und weinet vor dem HERRN, wollte der HERR eure Stimme nicht hören und neigte seine Ohren nicht zu euch.⁴⁶ Also bliebet ihr in Kades eine lange Zeit.